

villing søgt til et Bebohus derovre. Jeg vil derfor gerne tillade mig at spørge den højtærede Minister, hvorledes det forholder sig med denne Sag. Jeg haaber ikke, den er opgiven fra den højtærede Ministers Side. Jeg ved ganske vist, at disse Underhandlinger, som have staaet paa med Beboerne derovre, have trukket saa længe ud, at Ministeren maatte ikke har kunnet stille et saadant Forslag paa Finansloven. Hvis det er Tilfældet, haaber jeg, at den højtærede Minister vil tage denne Sag under Overvejelse og stille Forslaget, naar Finansloven kommer til 2den Behandling. Den højtærede Minister er jo ganske enig med mig i, at Forholdene derovre trænge haardt til at blive forbedrede. Jeg ved, at Beboerne derovre helst ønske et Kapel, og det er ogsaa under denne Forudsætning, de have gjort de Tilbud, jeg nylig omtalte; jeg antager dog, at man, hvis det er umuligt at rejse Midlerne til et Kapel, ogsaa vil være tilfreds med at faa et Bebohus. Men jeg tror ikke, det vil være umuligt at faa de fornødne Midler bevilgede af Rigsdagen, naar den højtærede Minister vil foreslaa det. Jeg vil derfor bede den højtærede Minister om at udtale sig om denne Sag. Det skulde glæde mig, om han vilde vise Sagen samme Velvilje i Aar, som han udtalte, han nærede for den i Fjor.

Der næst vil jeg gerne have Lov til med et Par Ord at omtale en anden Sag, som henhører under den højtærede Indenrigsminister. Der er fra Strynø Sogneraad — Strynø ligger ogsaa i min Valgkreds — indsendt et Andragende til Indenrigsministeren om et rentefrit Laan paa 20,000 Kr. til Forlængelse af den fra Strynø Havn udgaaende Stigsbro. Beløbet tænkes afdraget med 400 Kr. aarligt. Med Andragendet fulgte Tegning og Overslag, og ifølge dette Overslag vilde Befostringen blive 30,000 Kr. Svendborg Amt har tilsagt Den et Tilskud paa indtil 7,000 Kr. Lensgreve Ahlefeldt-Laurvigsen har lovet at ville give et Bidrag paa 250 Kroner aarlig foreløbig i 5 Aar. Naar saa Staten vilde laane dem de 20,000 Kr., skulde Den altsaa selv se at tilvejebringe Restbeløbet. Desværre er det ikke muligt for disse Beboere at tilvejebringe noget større Beløb. Den beboes udelukkende af Smaakaarsfolk, der ernære sig af Stigsfart og Fiskeri eller smaa Landbrug, saa noget større Beløb kan Den ikke selv give. Det vilde imidlertid være et overordentlig stort Gode for Den at komme i en bedre Forbindelse med Omverdenen end den, man nu har. Saaledes som Forholdene nu ere, maa al Trafik fra

Den foregaa i aabne Baade, ligesom det er sket fra ældgammel Tid. Dens Produkter, baade Smør, Flæst, Fisk og Kreaturer, maa i aabne Baade bringes fra Den over til Fastlandet, og det er ikke alene besværligt, men det er meget ofte endogsaa umuligt at faa Produkterne overførte. Kunde Stigsbroen derimod forlænges saa langt ud, at den kunde anløbes af Dampskibene, der gaa i disse Farvande, vilde det være et overordentlig stort Gode for Den, og særlig vilde det være en stor Fordel for Fiskerne der paa Den, idet de da hver Dag kunde afhænde deres Fisk, hvilket nu er en Umulighed. Nu ved jeg meget vel, at det omhandlede Andragende er indkommet saa sent, at den højtærede Indenrigsminister formodentlig slet ikke har kunnet faa en Bevilling indført paa Finansloven til første Behandling, men jeg vilde gerne spørge den højtærede Minister om hans Stilling til denne Sag. Den lille Ø trænger virkelig til Støtte, og de Befordringsmidler, man nu har derovre, ere langt fra tilsvarende. Jeg synes derfor, at Den kunde have Krav paa at blive hjulpen i saa Henseende, og beber den højtærede Minister om at stille sig saa velvilligt som muligt til Sagen. Svendborg Amtsraad har meget varmt anbefalet Sagen, og Herredsfogden i Rudkøbing har ligeledes anbefalet den; jeg tvivler derfor ikke om, at Finansudvalget, hvis den højtærede Minister vilde stille sig velvilligt, ogsaa vilde optage Sagen med Velvilje, saa at den muligvis kunde blive gennemført.

Beboerneovre paa Drejø have andraget om en Telefonforbindelse med Svendborg og Beboerne paa Strynø om en Telefonforbindelse med Rudkøbing. Jeg ser af det foreliggende Finanslovsforslag, at den højtærede Minister har stillet Forslag om begge disse Vinters Anlæg. Jeg er Ministeren meget taknemlig for, at det er sket, det vil jo være et overmaade stort Gode for Beboerne, om de kunne opnaa at komme i Telefonforbindelse med de nævnte Byer, ikke alene om Vinteren, naar de lange Tider igennem ere aldeles afskaarne fra Omverdenen, men ogsaa under andre Forhold, f. Eks. under Sgdomstilfælde, naar de da kunde hidkalde Lægen pr. Telefon i Stedet for at sejle den lange Vej frem og tilbage for at hente ham. Jeg takter derfor den højtærede Minister for det Forslag, han her har stillet. Maaſte maatte det være mig tilladt til Slutning at gøre endnu et Par Bemærkninger til det Forslag, som den højtærede Kultusminister har stillet paa § 26 om et forøget Lønningsstillæg af 200,000 Kr. til Lærerne. Jeg er den højtærede Minister